

בס"ד כז' שבט ה'תשפ"ו
הדלקת נרות - 17:06
צאת השבת - 17:58
רבנו תם - 18:34

שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ - עלון מס' 1291
"משנכנס אדר מרבין בשמחה". (מוציאים 2 ספרים)
השבת **"מברכין"** החודש.
ר"ח **אדר** יחול בע"ה בימים **שלישי ורביעי** הבעל"ט.
יחדשוהו הקב"ה לטובה ולברכה לששון ולשמחה, לרפואה,
לבשרות טובות ישועות ופרנסה טובה ולגשמים בעיתם, אמן.

כפטידין: "ויברות יהודי" (מלכים ב' יא')

"משנכנס אדר מרבין בשמחה"

סגולה להשתתף בשיעורו בלויין של הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" במוצ"ש בשעה 20:30

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פרשת משפטים

שבת שקלים

מעייני הפרשה:

- ← דיני עבד עברי ואמה עבריה.
- ← דיני רוצח במזיד ורוצח בשגגה.
- ← דיני החובל בחברו או בעבדו הכנעני.
- ← דיני גניבה ותשלומן ארבעה וחמישה.
- ← דיני נזקים הנגרמים ע"י בהמות או אש.
- ← מצוות שונות לכיבוד ראשי העם ומתנות לכהנים ולהנהגה צודקת לכל בני האדם.
- ← מצוות על הזמנים והמועדים המקודשים לעם ישראל, בתורה.
- ← הבטחות ברכה והצלחה לשומרי ברית ה'.

"ואלה המושפטים אשר תשים לפניהם" (כ"א - א)
ה"בית הלוי" על התורה בפרשת תרומה כותב, "לכן פרשת משפטים באה לפני פרשת תרומה, ללמד, כי לפני תנינת הצדקה, עליך לבדוק אם כסף זה בא ביושר, או שמא בגזילה, שאם לא כן דין צדקה זו, כדין לולב הגזול שנפסל משום מצוה הבאה בעבירה."

"ואלה המושפטים"
"ואלה" ר"ת ל"יהודים תיתנה אורה ונשמה. רמז לחודש אדר. **אדר** ר"ת **"אני ד' בופאד"**.
"ורפא ירפא" (כ"א - י"ט)
מדוע כלה התורה "ורפא ירפא"? מתוך רבי חיים קניבסקי זצ"ל, לפעמים התרופות שנותנים הרופאים גורמות לבעיות אחרות, לכן כותב "ורפא ירפא", שגם את מה שהם מרפאים צריך לרפא.
"מכה איש ומת מות יומת"
רומז הפסוק על המשנה "הקנאה והתאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם". ועוד רומז שלושה לשון הרע הורגת, המדבר, המקבל, ומי שדיברו עליו, ולאו דווקא במכה פיזית כמאמר הפסוק. (שלמה אלביליה הי"ו)

כלשבת שקלים

"משנכנס אדר מרבין בשמחה" - בשמחה ר"ת בקריאת שקלים, פחיה (עמלק) חוקה, (שבת פרה) תחודש רמז לארבע פרשיות שקוראים בחודש אדר. (ישמח משה)
מדוע פרשת משפטים מופיעה לפני פרשת תרומה?
כי תמיד כשתבקשו תרומה, יגידו לכם לפני זה משפטים, כגון: "כבר תרמנו...", "אבא לא בבית..." "אין עליי כסף קטן... ועוד ועוד."
מה מייחד את הרעשן לחג הפורים?
בפורים קבעו חז"ל משחק אופייני, לשחק ברעשן. את הרעשן מסובבים מלמטה - כיוון שההתעוררות הייתה מלמטה - מצד העם על ידי שקראו צום ועצרה והתענו שלשת ימים לילה ויום לביטול הגזירה.

"ורפא ירפא" (כ"א - י"ט)
מדוע כלה התורה "ורפא ירפא"? מתוך רבי חיים קניבסקי זצ"ל, לפעמים התרופות שנותנים הרופאים גורמות לבעיות אחרות, לכן כותב "ורפא ירפא", שגם את מה שהם מרפאים צריך לרפא.
"מכה איש ומת מות יומת"
רומז הפסוק על המשנה "הקנאה והתאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם". ועוד רומז שלושה לשון הרע הורגת, המדבר, המקבל, ומי שדיברו עליו, ולאו דווקא במכה פיזית כמאמר הפסוק. (שלמה אלביליה הי"ו)

"ורפא ירפא"
ולמה מרצע, לפי שמרצע בגימטריא ארבע מאות (400), אמר הקב"ה אני הוצאתי אתכם משעבוד ארבע מאות שנה ואמרתי "כי לי בני ישראל עבדים" וזה הלך וקנה אדון לעצמו, לפיכך ילקח במרצע.
"ואתנה לך את ליחות האבן..."
זהו רמז ל 54 פרשיות בתורה: למה נקראה התורה **אבן**: שעול התורה **קשה כאבן**. ועוד שהתורה כאבן יקרה. ועוד המילה **אבן**, = 54 עם הכולל, לרמז 54 פרשיות בתורה.

פינת הניבים והפתגמים

דמעות תנין =
העמדת פנים של השתתפות בצער הזולת, דמעות שאינן דמעות של צער.
דוגמה: בוחני התנועה לא התרגשו מדמעות התנין של הנהג העברין שגרים למותם של חבריו.
מקור: צאת שהתנין אוכל את ראשו של טרפו הוא בוכה על כך ששקשה המלאכה לפצח ראש מלא עצמות לחלקים קטנים ונזחים לבליעה.
דמעות אלה אינן דמעות של צער. (ניבוכנו)

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

דיני פרשת שקלים וחודש אדר

א. בשבת שלפני ראש חודש אדר הסמוך לניסן, מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים בשני פרשת שקלים, בראש סדר כי תשא, מפני שבזמן בית המקדש היו משמיעים על השקלים באחד באדר, שכל אחד מישראל חייב לשקול מחצית השקל בשקל הקודש, ולהביאם לבית המקדש, כדי שיקריבו ממעות מחצית השקל אלו החל מיום ראש חודש ניסן, להקריב הקרבנות מתרומה חדשה. אמרו חז"ל: גלוי וידוע לפני הקדוש ברוך הוא שעתיד המן לשקול שקלים על ישראל כמו שנאמר "ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עושי המלאכה", לפיכך הקדים שקליהם לשקליו.

ב. מפטירים "ויכרות יהודיע" שמדבר שם בענין השקלים, שנאמר: "כסף נפשות ערכו". ואם חל ר"ח באחד בשבת, נוהגים ולומר בסוף ההפטרה פסוק ראשון ואחרון של הפטרת מחר חודש.

ג. במקומות שנהוג שקטן עולה למפטיר בפרשת שקלים, אין למחות בידם, שיש להם על מה שיסמכו. ובלבד שיהיה הקטן יודע למי מברכים והוא יותר מבן שש שנים.

ד. אם חל ראש חודש אדר בשבת וטעו וקראו פרשת שקלים בשבת שלפניו, אינם צריכים לחזור ולקרא פרשת שקלים בראש חודש אדר, דסוף סוף השמיעו על השקלים סמוך לאדר.

ה. אם שכחו ולא קראו פרשת שקלים בשבת שקלים לפני ראש חודש אדר והפטירו בהפטרת השבוע, אפילו נזכרו אחר תפלת מוסף, חוזרים ומוציאים ספר תורה וקוראים בפרשת שקלים, והעולה מברך על הקריאה לפניו ולאחריה.

ו. אם שכחו ולא קראו פרשת שקלים, ולא נזכרו עד שעת מנחה של השבת, יש אומרים שבכל זאת מוציאים ספר תורה של פרשת שקלים ויקראו בו אחר קריאת ספר תורה של מנחה. ויש אומרים שהתקנה לקריאת פרשת שקלים אינה אלא בשחרית, ולכן כשלא נזכרו עד שעת המנחה הוה ליה כעבר זמנו בטל קרבנו ולמעשה שב ואל תעשה עדיף ומכל מקום יש אומרים שעדיין יש תשלומין לפרשת שקלים בשבת הבאה אחר קריאת ספר תורה בשחרית. ויש אומרים שמכיון שעבר השבת שוב לא יקראו בשבת הבאה. ואפשר לסמוך על סברה ראשונה לקרוא פרשת שקלים בשבת הסמוכה, שהיא קודם "שבת זכור".

ז. אם טעה המפטיר ולאחר שקרא בספר תורה פרשת שקלים הפטיר הפטרת השבוע, אם נזכר באמצע ההפטרה, מפסיק, ומפטיר "ויכרות יהודיע" ויברך ברכות ההפטרה לאחריה. ואין צריך לחזור ולברך ברכה ראשונה של ההפטרה לפני "ויכרות יהודיע". ואם לא נזכר עד שסיים הפטרת השבוע ובירך ברכות שלאחריה, יש אומרים שצריך לחזור ולברך ברכות ההפטרה לפניו ולאחריה כדי להפטיר ויכרות יהודיע כתקנת חז"ל. ויש אומרים שחוזר ומפטיר ויכרות יהודיע בלי ברכות וספק ברכות להקל. לכן יחזור להפטיר ויכרות יהודיע בלי ברכות. והוא הדין בשאר הפטרות של ארבע פרשיות.

ח. שבת שקלים שמוציאים הם שני ספרי תורה ויצא טעות בפרשת השבוע, עדיף לגלול הספר תורה השני לסיים בו פרשת השבוע, ואחר כך יגללו לפרשת כי תשא, כיון שהפרשיות אינן רחוקות אחת מהשניה. עדיף ממה שיוציאו ספר תורה אחר.

ט. משנכנס אדר מרבין בשמחה וכמו שנאמר במגילת אסתר: "והחודש אשר נתפך להם מיגון לשמחה", לומר שמזל החודש גורם לטובה, ולכן ישראל שיש לו קובלנא משפטית נגד גוי, ישתדל כמיטב יכולתו שהדיון בתביעתו יתקיים בחודש אדר, מפני שיד ישראל על העליונה בחודש אדר.

מכל מלמד" השכלתי

"שבת היא מכליעוק - ורפואה קרובה לבא"
אומר הפסוק: **"רק שבתו יתן, ורפא ירפא"**.
דרש רבי ברוך מרדכי, **שבתו** = זו שמירת שבת. רק אם ישמור האדם שבת, ירפא אותו הקב"ה מכל תחלואיו, מכאן אמרו **"שבת היא מלועוק, ורפואה קרובה לבוא"**...

וּרְפָא יִרְפָא - כך הוא סדר הרפואה בישראל: אנו אומרים בכל יום בתפילת שחרית: "בורא רפואות נורא תהילות אדון הנפלאות":
ראשית כל, **לבקר אצל רופא, ולקבל תרופות**, זהו:

"בורא רפואות" = שבורא את הרופא ואת התרופה.
"נורא תהילות" = יש לאמר תהלים ולהתפלל שיתרפא עם או בלי התרופות.
"אדון הנפלאות" = לכשיתרפא, יאמר תודה (הגומל)...

מכאן המנהג לאמר פסוק: **"יודו לה' חסדו, ונפלאותיו, לבני אדם"**, לפני ברכת הגומל.
כל מה שקורה לאדם בפרט, הוא פרי רצון ה'. לפי יסוד זה, כל המאורעות הקשים שבהם מתייסר האדם מקורם אפוא ברצון ה', והם אלא עונשים מהקב"ה.

מידע קוראים את ארבע הפרשיות?

שקלים: המשנה מתארת, כי איסוף מחציות השקלים מעם ישראל, היה מתחיל בראש חודש אדר. לפיכך, פרשת שקלים נקראת כמה ימים לפני ראש חודש אדר.

זכור: בחג הפורים אנו חוגגים את מפלתו של המן הרשע שביקש להשמיד, חלילה, את כל היהודים. המן היה מזרע עמלק, ובשבת שלפני פורים, אנו קוראים את הציווי האלוקי, על מחיית זכר עמלק.

פרה: לאדם שהיה טמא מת, אסור היה להביא את הקורבן המיוחד "קורבן פסח", והיה עליו להיטהר מטומאתו באמצעות הפרה האדומה. לפיכך, כהכנה לחודש ניסן אנו קוראים בתורה על הליך הטהרה.

החודש: בשבת שלפני ראש חודש ניסן או במהלכה, אנו קוראים בתורה על ההכנות שנערכו לקראת חג הפסח בפעם הראשונה, כשבני ישראל עדיין היו במצרים.

המזונות המרפאים

גויאבה

עשירה בריכוז גבוה של ליקופן, חומר טבעי שהוא נוגד חמצון וידוע ביכולתו להיאבק בסרטן הערמונית. פרי זה מהווה בחירה בריאותית מעולה למי שחולה בסרטן הערמונית או נמצא בקבוצת סיכון.

גויאבה עשירה מאד בסיבים תזונתיים ולכן טובה לעצירות ולאלצהיימר וללחץ דם גבוה. גויאבה גם משפרת את זרימת הדם בגוף וגם את הזרימה של הדם במוח ולכן יכולה לחדד מיומנויות קוגניטיביות כמו זיכרון וריכוז. יתר על כן פירות טרופיים מווסתים לחץ דם גבוה בשל תכולת האשלגן הגבוהה שלהם (נתרן מעלה לחץ דם גבוה. אשלגן- מוריד אותו). הפרי עשיר ביותר בוויטמין סי המונע נזק לתאים ומפחית את הסיכון לסרטן.

מעשה בתיק

הייתי רגע לפני פגישה ראשונה. אצלנו מקובל שהפגישה הראשונה בין בחור לבחורה נערכת בבית של הבחורה, וכך מצאתי את עצמי במרפסת הקטנה של ביתי, זו שמתצפת על הכניסה לבניין. רציתי להציץ ולראות את הבחור רגע לפני שהוא מגיע, לדעת לקראת מה אני הולכת.

דקותיה לפני השעה שנקבעה הופיע שם בחור, עם תרמיל ענק על כתפיו, ונכנס לבניין. מה זה? לא מקובל וגם לא הגיוני להגיע עם תרמיל כזה לפגישה, מה הוא סוחב שם? חשבתי שזה בטח לא הוא, והמשכתי להמתין במרפסת, ואז נשמעה דפיקה בדלת. כן, זה הוא. התיק שעליו, הסתיר את כל הפתח, ונראה שהוא מסתבך איתו. הוא הניח אותו בסרבל בצד. זה היה לי ממש מוזר.

נכנסנו לסלון, התיישבנו והתחלנו לדבר. כשסיימנו את הפגישה, אבא שלי ניגש לדבר איתו כמה דקות, ואז הוא סיפר על התיק. אנחנו גרים סמוך לבית הקברות סנהדריה, שם קבור מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל. הבחור רצה לנצל את ההזדמנות שהוא מגיע לאזור, ולפגישה, נכנס להתפלל בציונו של מרן. כשיצא הוא ראה את התיק הגדול הזה מונח בצד. הוא ניסה לשאול אנשים, אבל אף אחד לא ידע לומר לו למי הוא שייך. הוא הבין שזה כנראה תיק יקר לבעליו, ולא רצה להשאיר אותו כך, מופקר לכל. לכן לקח את התיק, מתוך רצון לקיים מצוות השבת אבידה. רק אחר כך הבין שבעצם, הוא צריך לחזור הביתה, לצפון. מה אם בעל האבידה יופיע? צריך להשאיר את התיק במקום קרוב...

הוא שאל את אבי אם אפשר להשאיר את התיק אצלנו, והוא ביטחניים דיאג לפרסם מודעות, ולמצוא את הבעלים. אבי הסכים. וכך נשאר אצלנו התיק במשך שבועיים, תופס הרבה מקום בבית הצפוף שלנו.

השידוך לא התקדם, הוא לא היה המיועד לי, אבל התיק – כן, התיק נשאר. הבחור לא הצליח למצוא את הבעלים, וגם אנחנו לא. כל מה שידענו על בעלי התיק הוא שם לוועי כלשהו שנכתב באנגלית. העלינו חרס בדינו. לא היה לנו אפילו קצה חוט. החלטתי לפתוח אותו וניסיתי למצוא בתוכו רמז כלשהו, שיקדם אותי למציאת הבעלים האובדים. מצאתי בתוכו הרבה פריטים יקרי ערך, אבל סימן היכר, משהו שיפרוץ דרך – לא. החלטתי לשפוך את כל תכולת התיק, ולעבור פריט-פריט. הרגשתי כמו חוקרת משטרתית. בין כל החפצים, מצאתי יומן, כתוב בשפה זרה. ניסיתי והצלחתי לתרגם מתוכו שורה אחת: "סיור בבית השרוף ברובע היהודי". התרגשתי. הנה, יש לי משהו ביד! בדקתי את התאריך של הסיור שנכתב בפנקס. זה התאריך של... מחר בבוקר! הסיור נקבע, כך על פי הפנקס, לשעת בוקר מוקדמת מאוד. למחרת הייתי צריכה להגיע לעבודה. אם אני רוצה למצוא את הבעלים, אני צריכה לקום מוקדם. כלומר – בקושי לישון, לרוץ לרובע היהודי, ולחזור מיד לעבודה.

כיוונתי שעון מעורר, והתעוררתי במופע הראשון של אישמותי הבוקר. התארגנתי ויצאתי במהירות אל האוטובוס לרובע. הגעתי עד לבית השרוף. שום דבר. אין אף אחד. השומר במקום הביט בי, משועמם. שאלתי אותו אם היתה כאן קבוצה של אנשים. הוא אמר שלא, וגם לא ידוע לו על קבוצה שאמורה להגיע. החלטתי לחכות מעט, אולי בכל זאת תגיע הקבוצה. אבל השומר חזר ואמר לי שאין לי מה לחכות, לא צפוי כאן סיור... התקשיתי לשחרר. עד שהגעתי לכאן, בכזה טירוף ובכזה מאמץ, עם התקווה למצוא את הבעלים – ועכשיו לחזור ככה, בידיים שעדיין מלאות בתיק הענק, ובפחי נפש! התחלתי לשאול עוברים ושבים אם הם מכירים את השם שכתוב בתיק.

אף אחד לא הכיר, לא שמע ולא ידע. אבל פתאום עברה שם בחורה צעירה, ושאלה אם אני צריכה עזרה. לא יודעת אפילו למה, אבל נפתחתי בפניה. אולי היה זה המבט הדואג שבעיניה.

סיפרתי לה מה קרה עם התיק, ואיך אני מנסה לאתר את הבעלים שלה כשהיא שמעה את השם שכתוב על התיק, היא קפצה מיד. "זו חניכה שלי! ובאמת אבד לה תיק". ביננו! דברים מתחילים להסתדר. המומה, מסרתי לה את התיק בשמחה, ורצתי משם, קלילה ונמרצת, ישר לעבודה. וכך, רק בעודי יושבת באוטובוס, טרופת נשימה, מנסה לעכל את כל המאורעות של השעות האחרונות, נפל לי האסימון. איך נתתי לה את התיק מבלי לקחת ממנה סימנים! זה לא לפי ההלכה, ולכי תצאי מזה עכשיו.

כל יום העבודה חשבתי על זה, הייתי טרודה ממש. בדרך הביתה התפללתי לה' שייתן לי סימן. אם התיק אכן הגיע לעדו – שאדע מזה איכשהו. רציתי לדעת שהילדה שהתיק הזה שייך לה, שמחה וטוב לה.

אליס היא נערה צעירה שגרה, עד לא מזמן, מעבר לים. הוריה רצו לתת לה חינוך יהודי שורשי. שם, בניכר, הם חששו, יתכן שהזהות היהודית שלה תטושטש. הם חשבו יחד והיא הסכימה לבוא ללמוד בירושלים. אמנם להוריה אין אמצעים מרובים, וכל טיסה, עם ההוצאות הנלוות אליה מקשים עליהם מאוד, היא הגיעה לארץ.

אלא שלאחרונה, משהו התחיל לחרוק. היא התגעגעה נוראות להוריה, ההורים ניסו לחזק אותה בשיחות יומיות ובמשלוחים מהבית, אבל זה לא קל. באחד הימים היא החליטה ללכת להתפלל לקברו של מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, להתחזק קצת, לבקש שזכותו תעמוד לה, שתהיה לה סייעתא דשמיא לבחור את הדבר הנכון להישאר או לעזוב. היא הרגישה טוב מאוד אחרי התפילה, אבל רק כשהיתה בדרכה חזרה, קלטה שהתיק יקר הערך נשאר בציון. דברים רבים ויקרים היו בתיק. חלקם בעלי ערך כספי, וחלקם דברים שהגיעו מהבית.

אליס חזרה מיד וחיפשה את התיק, אך לא מצאה אותו. זו היתה נקודת השבר שלה. שום דבר לא הולך לה בארץ, אולי הקב"ה פשוט לא רוצה אותה בישראל.

ההחלטה גמלה בלבה: היא חוזרת הביתה. אבא שלה, מעבר לים, ניסה להרגיע אותה ולשכנע אותה להישאר. אם היא תחזור הביתה, הוא ידע, הסיכוי שתצא לחזור שוב לארץ הוא אפסי. ואפילו אם יקרה הנס הזה, איך יוכלו לממן לה כרטיס טיסה נוסף? הרי זו הסיבה שבגללה הם עצמם לא מגיעים לבקר אותה, למרות הגעגועים שעורבים להם בנשמה... הוא התקשר למכר שלו, שגר בירושלים, ובקש ממנו ללכת ולחפש את התיק עבור בתו. כשהמכר הגיע לבית הקברות, הוא מצא שם מודעה קטנה, עם מספר הטלפון של המוצא. התקשר אליו מיד זה היה, כמובן, הבחור שאותו נפגשת. סיפר לי אבי בעיניים בורקות את הסיפור כשהגיעו הביתה מהעבודה, והבחור נתן לו את המספר שלי. כל אותו יום ניסה האב להשיג את בתו כדי לספר לה שהתיק נמצא, ולא הצליח לשוחח איתה, אבל בבוקר היא התקשרה אלי: התיק נמצא! ולא סתם נמצא. הוא הגיע אליה, בהשגחה מיוחדת, עד לחדר בפנימייה... היא כבר התייאשה ממנו לומר, והנה הוא כאן לפני. היא התרגשה והתמלאה בשמחה. פתאום הרגישה שהקב"ה מאיר לה פנים. והכי משמח – היא ביקשה מאביה לא לקנות לה כרטיס טיסה הביתה. היא רוצה להישאר. אבא שלה התקשר פשוט כדי לומר תודה. הגענו אליה בדיוק בזמן המתאים.

אליס התקשרה לבחור שמצא את התיק כדי להודות לו. לאחר מספר שיחות הם נפגשו והנה הרגישו שהם מתאימים אחד לשניה וכך "מעשה בתיק" שידך בין שניהם ונבנה בית חדש בישראל.

”בניד כשתילי זתים” – חינוך

מטרת החינוך אינה **לשנות** את אופיו של הילד - גם כאשר האופי נתפס בבירור כאופי שלילי. ניסיון כזה לא יצלח, ועלול רק לשבור את נפש הילד. תפקיד החינוך הוא **לנתב** כל אופי, מכל סוג שהוא, לאפיק חיובי (יצוין שעיקרון זה נכון גם באשר למבוגרים).

משום כך הקפידו חכמי ישראל להשתמש בצמד המילים "**מידות טובות**" או "**מידות רעות**", ולא במילים "**אופי טוב**" ו"**אופי רע**". אין "אופי רע", שכן כל תכונה ואופי ניתנים לניתוב למקום בו הם יהיו טובים ורצויים, ובלבד שיפעל בהם **במידה** הנכונה **ובמקום** הנכון. ובמילים אחרות: התכונות שעמן נולדנו נקראות בשם **אופי**, ואילו השימוש בהן בפועל נקרא בשם **מידה**.

לפיכך, כאשר נכוון את הילד לעשות שימוש טוב ונכון בתכונות האופי שקיבל, על פי ערכי תורתו של יוצר האדם, הרי עם הזמן הוא יהיה אדם בעל **מידות טובות**, ובכך גם הוא יהיה שמח בחלקו ומרוצה מעצמו, וגם ההורים והמתחנכים וכל סובביו יהיו שמחים ומרוצים ממנו. וזהו ביאור הפסוק "הֲנֵךְ לַעֲרֹעַל פִּי דִרְכּוֹ" - **על-פי אופיו המיוחד לו!**

פסוקים ואיחולים
 ליוסף-חיים ומיכלה משיח
 בהגיע ארשרי בלמנויות
 יהי רצון שיעלה
 במעלות התורה והמיראה
 יצליח בכל דרכיו ומעשיו
 ובכל לימודיו
 יזכה לאריכות ימים
 ותזכו בחופתו.
 ונחת לתמי נאמן
 לבנימין ולימור משיח
 שירו נחת ושלווה

פרכה והצחקה
למהרץ ומירי מבטח
על הסיוע לזיכוי
הרבים שתתברכו
ברפואה שלימה,
אושר, נחת ופרנסה
טובה. ויתגשמו כל
משאלותיכם
לטובה ותרוו נחת
ושלווה מכל
יוצאי חלציהם

**כל הישועות והברכות
לניסים טובה בבורי
שתמו לסעודה הרביעית בלויין
זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל
שיתברכו ברפואה שלימה
ובכל מילי דמינס ברוחניות
ובגשמיות, פרנסה טובה
אורש נחת ושלווה
לרפואת הדר בת מרים
טובה בת דבורה אורש בן חמדה
לרפואת ניסים בן סולטן
לע"נ סולטן בת משה ז"ל**

לכפני
בהגיו
יהי רצ
התורה
בכח
ו
יזכה
ות
ו
למורי
לש

רפואה שלמה
למחלה בכל
בית דבורה
הקב"ה ישלח
מזור ומרפא
לרנ"ב אבריה
ושל"ה גידיה.
תחזור לאיתנך
ותזכר לשנים
רבות וטובות
עם בעלה
ניסים

קול מן קול אלה, קול חתן קול אלה!
מזל טוב ואיחולים לבניי
מרדכי וחנה-דבורה מוסאי
מנחם ונעמה פרל
לנישואי פתחל' עם יערה
י"ה ר' שיקימו בית נאמן
וכשר בישראל ועולה הקשר יפה
יכול להמשיך את מסורת הגית המפואר
ענני הגפן בענני הגפן דברי נאה ומתקבל'
יזכו השנה לזרע קודש בר-קיימא

ביום כט' תתבב' בי' ב' רח' 7:00 ז' בר' ה'

מסורת משנת
ל שבת מברכין,
ל מחשבה 03:
ועד תפילת הנץ,
ותקנים

רדתו ההילים
וגל לשיעוֹת רבות
סגולה טובה
בבית המדרש

אור דרך
הציבור מוזמן
לחלק ברוחניות

לע"נ הצנועה בבאי מו בן דניאל ורבי כ"ח שבט פקיד	עניו זסי ז"ל שנתו
לע"נ הצנועה יפה אלמ בת פורטונו כ"י שבט פקיד	עניו ישו ל שנתו
לע"נ הצנועה חגית נקה בת זילפה א' אדר פקידת	הצנועה חציון ז"ל שנתה

לעײַנ הצנועה והענוה זאײַ שמה איהו בם סוליקה זײַל כט׳ שבט פקידת שנתה	לעײַנ הצנועה והענוה זאײַ שמה איהו בם סוליקה זײַל כט׳ שבט פקידת שנתה
לעײַנ הצנועה והענוה זאײַ שמה איהו בם סוליקה זײַל כט׳ שבט פקידת שנתה	לעײַנ הצנועה והענוה זאײַ שמה איהו בם סוליקה זײַל כט׳ שבט פקידת שנתה
לעײַנ הצנועה והענוה זאײַ שמה איהו בם סוליקה זײַל כט׳ שבט פקידת שנתה	לעײַנ הצנועה והענוה זאײַ שמה איהו בם סוליקה זײַל כט׳ שבט פקידת שנתה
לעײַנ הצנועה והענוה זאײַ שמה איהו בם סוליקה זײַל כט׳ שבט פקידת שנתה	לעײַנ הצנועה והענוה זאײַ שמה איהו בם סוליקה זײַל כט׳ שבט פקידת שנתה

לעילוי נשמת :

אברהם-יגל בן רעות היינו
יוסף אהרוננו בן ביבי היינו
דוד דודי בן נרגס הכזיה היינו
שמואל דודי בן ביבי היינו
עזנה מוסאי בן איריס מנבית
חנה דודי בן שרה מנבית
דליה נסימי בן גורגיה מנבית
בהטרי ארשאבן בת נובר מנבית
דינה לזרי בת שולטנה מנבית
סימה טסה בת מרגלית מנבית

יבִיבִי-שָׂרָה לֵאמֹר בֵּת רַבָּקָה ז"ל
לִבְנֵי יַעֲקֹב בֵּת נֹרָא-חַנָּה וְצִיּוֹן ז"ל
לִפְרִיזָּה שְׁקֻיָּה בֵּת זִמְנָה וְיִוְחָדָה ז"ל
לְאֶבְרָהָם נֶאֱמָר בֵּת מֵרִים ז"ל
לְשֵׁשׁ חֲצִיק בֵּת עֲלִיזָה ז"ל
לְשֵׁלֶמָה לְנֶקְרִי בֵּת סוֹלִיקָה וְאַלְהִיָּה ז"ל
לְאַלְטֵים מִוֶּרֶת בֵּת סוֹלִיקָה וְאַלְהִיָּה ז"ל
לְסַעֲדָה-מִזֵּל בֵּת ר' חַיִּים ז"ל